

ÎNCHEIERE

16 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Oleg Sternioală

Mariana Pitic, Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de avocatul
Sergiu Guțu în interesele recurentului Florea Gheorghe,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Gadibadi Ștefan
împotriva lui Florea Gheorghe privind încasarea datoriei, dobânzii de întârziere,

împotriva deciziei din 05 decembrie 2017 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost
respins apelul depus de Florea Gheorghe și a fost menținută hotărârea Judecătoriei
Soroca, sediul Florești din 08 august 2017,

c o n s t a t ă:

La 13 ianuarie 2017 Gadibadi Ștefan s-a adresat cu cerere de chemare în
judecată împotriva lui Florea Gheorghe privind încasarea datoriei, dobânzii de
întârziere.

În motivarea acțiunii s-a invocat că la 29 ianuarie 2015 i-a împrumutat suma de
15 000 de lei lui Florea Gheorghe pe un termen de 2 luni, până la 28 martie 2015,
fiind întocmită o recipisă în acest sens.

La data scadentă pârâtul nu și-a onorat obligațiile asumate prin recipisă și până
în prezent nu i-a întors datoria.

A susținut reclamantul că de mai multe ori s-a adresat pârâtului pentru a-i
restitui datoria, însă fără nici un rezultat ceea ce l-a determinat să se adreseze cu
cerere în instanța de judecată.

În legătură cu faptul că pârâtul nu și-a onorat obligațiunile în termenul indicat
în recipisă, a considerat că acesta urmează să achite și dobânda de întârziere pentru
perioada 28.03.2015 și până la data examinării cauzei civile.

Suplimentar a menționat că la 28 decembrie 2016 s-a adresat cu aceeași cerere
în judecată, însă prin încheierea Judecătoriei Florești din 29 decembrie 2016 cererea
cu anexe i-a fost restituită în legătură cu nerespectarea căii prealabile de soluționare a
cauzei.

Ulterior, la 04.01.2017 a expediat pârâtului cerere de soluționare a litigiului pe

cale amiabilă, solicitând restituirea datoriei în termen de până la 10.01.2017 și dobânda de întârziere, însă nu a primit nici un răspuns.

A solicitat Gadibadi Ștefan încasarea de la pârâtul Florea Alexei în beneficiul său a datoriei în mărime de 15 000 de lei, a dobânzii de întârziere în mărime de 6313 lei, cât și a cheltuielilor de judecată pe care le va suporta în legătură cu examinarea cauzei.

Prin hotărârea din 08 august 2017 a Judecătorei Soroca sediul Florești acțiunea a fost admisă, s-a încasat de la Florea Gheorghe în beneficiul lui Gadibadi Ștefan datoria în sumă de 15000 de lei, dobânda de întârziere în sumă de 6313 lei, cheltuielile de judecată ce țin de plata taxei de stat în sumă de 639,39 de lei.

Prin decizia din 05 decembrie 2017 a Curții de Apel Bălți a fost respins apelul depus de Florea Gheorghe și a fost menținută hotărârea Judecătorei Soroca, sediul Florești din 08 august 2017.

La 14 martie 2018 avocatul Sergiu Guțu în interesele recurentului Florea Gheorghe a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și parțial a hotărârii primei instanțe, cu modificarea hotărârii instanței de fond în partea încasării datoriei și a dobânzii de întârziere.

În motivarea recursului s-a indicat că instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele pentru examinarea obiectivă a cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material și procedural, și nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Prin recipisa anexată la materialele dosarului avocatul Serghei Guțu a primit la 15 ianuarie 2018 contra semnătură, copia deciziei din 05 decembrie 2017 (f.d.99), iar recurentul Florea Gheorghe a primit la 13 ianuarie 2018 contra semnătură decizia instanței de apel, prin urmare, recursul declarat la 14 martie 2018 se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de avocatul Sergiu Guțu în interesele recurentului Florea Gheorghe nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să mai menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2010, Meyer vs Germania, 22

martie 2016), însă motivele recursului, invocare în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de avocatul Sergiu Guțu în interesele recurentului Florea Gheorghe.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de avocatul Sergiu Guțu în interesele recurentului Florea Gheorghe se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Oleg Sternioală

Judecători

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru